

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Haymo-//nis Episcopi Hal-//berstattensis, De Varietate//
librorum, siue de Amore cœlestis// patriæ libri. III. ...**

Haimo <Halberstadensis>

Coloniae, 1531

VD16 H 231

XXVI Quod illud est perfectu[m] leiuniu[m], q[uo]d cu[m] oratione &
misericordia commedatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29814

LIBER SECVNDVS.

enim bene abstinet cibus qui & à malitiæ actibus, & à mundi ieiunat ambitionibus. Vnde & Cassianus **Cassi.** ita inter cætera definiens: Nec solum nobis istud ieiunium visibilium ciborum ad perfectionē cordis, & corporis puritatem sufficere posse credamus, nisi fuerit huic animæ quoq; ieiunium copulatū. Habet namq; & illa suos noxios cibos quibus impugnata etiam sine escarū abundantia ad luxuriæ prærupta deuoluitur. Detractio, cibus est eius & quidem persuauis. Ira etiam cibus est eius, licet minime lenis, ad horam tamen infelici esu pascens ac pariter lætali sapore prosternens. Inuidia cibus est mentis, & vana gloria cibus est eius. Omnisq; concupiscentia & peruagatio cordis instabilis, pastus quidā est animæ noxijs escis eam nutriens. Si eñ corporaliter ieiunātes perniciosissimis animæ vitijs implicemur, nihil nob; proderit carnalis afflictio preciosiore parte pollur;. Oportet ergo exteriorem hominē ieiunantē, interiorem quoq; similiter cibus noxijs temperare.

Quod illud est perfectum ieiuniū, quod cum oratione & misericordia cōmendatur.

Caput XXVI.

NEcessaria animæ nostræ sunt ieiunia, sicut vulneribus medicina. Medelam enim confc **Aug.** runt vitæ perpetuæ, ita tamē vt duarum rerum testimonio cōmendētur, id est, oratione & misericordia. Quod per solum ieiunium prodesse non posse facundissimus doctor Cassianus in vicesima

HAY. DE VARIET. LIB

Esa. 58.
 prima collatione prophetica demonstrat testimonijs, ita. Quorundam inquit per Prophetam dominus ieiunium detestatur, ex quorum persona cum sibi obijciens ante dixisset: Quare ieiunauimus & non aspexisti? humiliauimus animas nostras & nescisti? contestim subiiciens prodidit causas cur non mererentur audiri: Ecce inquit in diebus ieiunij vestri inuenitur voluntas vestra, & omnes debitores vestros repetitis. Ecce ad lites & contentiones ieiunatis, & percutitis pugno impie. Nolite ieiunare sicut usque in hanc diem, ut audiantur in excelsis clamor vester. Nunquid tale est ieiunium quod elegi, per diem affligere hominem animam suam? Nunquid contorquere quasi circulum caput suum & saccum & cinerem sternere? Nunquid istud vocabis ieiunium & diem acceptabilem domino? Deinde infert dicens: quomodo acceptabilis fiat continentia ieiunantis, atque euidenter enunciat per se solum ieiunium prodesse non posse, nisi has quae subiiciuntur causas habuerit consequentes. Nonne hoc est inquit, ieiunium quod elegi? Dissolue colligationes impietatis, solue fasciculos deprimentes. Dimitte eos qui confracti sunt liberos & omne onus dirumpe. Frange esurienti panem tuum, & egenos vagosque induc in domum tuam. Cum videris nudum operi eum, & carnem tuam ne despexeris. Tunc erumpet quasi mane lumen tuum, & sanitas tua citius orietur. Et anteibit faciem tuam iustitia tua & gloria domini colliget te. Tunc inuocabis & dominus exaudiet, clamabis & dicet, ecce adsum. Videt ergo ieiunium nequaquam principale bonum a domino iudicari, eo quod non per ipsum sed per

LIBER SECVNDVS.

alia opera bonum ac deo beneplacitum fiat. Et rursum ex accedētibz causis non solum vanum, verū etiam odibile cēsetur, dicente domino: Cum ieiuna ^{Hier. 14.} uerint non exaudiam preces eorū. Illud ergo ieiunium ^{Greg.} deus approbat, quod ad eius oculos, manus elemosynarū leuat. Quod cum proximi dilectione agitur, quod ex pietate cōditur. Hoc ergo qđ tibi subtrahis alteri largire, vt vnde tua caro affligitur, inde egē et proximi caro reparetur. Hinc etenim per Prophetam dominus dicit: Cum ieiunaretis & plangeretis, ^{Zac. 7.} nunquid ieiuniū ieiunastis mihi? Et cum comeditis & bibitis, nunquid non vobis comeditis & vobismetipsis bibitis? Sibi em̄ comedit & bibit, qui alimēta corporis, quæ sunt cōmunia bona cōditoris, sine indigētibz percipit. Et sibi quisq; ieiunat, si ea quæ ad tempus subtrahit, non pauperibus tribuit, sed vētri postmodum offerēda custodit. Hinc per prophetam ^{Iohel. 1.} Iohel dicitur. Sanctificate ieiuniū. Ieiunium qđ pe sanctificare est adiunctis bonis alijs, dignam deo abstinentiam carnis ostendere.

De Eleemosyna. Caput XXVII.

Qui enim vult ordinate dare eleemosynam, a seipso debet incipere & eam sibi primum dare. ^{Aug.} Est em̄ eleemosyna opus misericordie, verissimeq; dictum est: Miserere animæ tuę placēs deo. Propter hoc renascimur vt deo placeamus, cui merito displicet, quod nascēdo contraximus. Hæc est prima eleemosyna quam nobis debemus.